

[Svend Jørgensen.]
tidige tillæg som hidtil skal ydes i form af de førnævnte 6 portioner.

Mit parti er klar over, at det nuværende reguleringstillægssystem ikke har været tilstrækkeligt til at hindre en tiltagende deklasserung og tillige har medført en uheldig nivellering for de højest lønede tjenestemænds vedkommende. Dette kunne utvivlsomt være undgået, hvis man i 1946 havde givet den da indførte reguleringstillægsskala, der nu kun går fra 120 kr. til 192 kr. pr. portion, en større spændvidde og højere satser. Men der var ingen, der på daværende tidspunkt kunne forudse devalueringen og dens følger.

Den nuværende ordning var brugelig under en kortere dyrtidsperiode, men har vist sig at være uheldig, sådan som forholdene nu har udviklet sig. Deklasseringen har man søgt at råde bod på ved det midlertidige tillæg, og med hensyn til nivelleringen lapper man nu ligeledes på det gamle klædebon, først ved i fjor at indføre en procentberegning med en vis begrænsning og nu i år ved at foreslå denne grænse slettet og procentberegningen ført til tops. De relativt få tjenestemænd i de højeste lønklasser, der kan have interesse heri, kan naturligvis opnå en øjeblikkelig fordel derved, men det er kun en forsvindende lille del af de ca. 190 000 tjenestemænd. Alle de store almindelige grupper indenfor de fire etater, langt de fleste af lærerne og adskillige indenfor samrådet vil være uberrørt af en sådan ordning. Det bliver derfor et spørgsmål, om disse højest lønede tjenestemænd og om hele tjenestemandstanden i virkeligheden er tjent med, at man nu i en ordning, der kun kan betegnes som midlertidig, ligesom knæsætter et princip eller skaber et præcedens, der utvivlsomt vil vanskeliggøre kommende lønforhandlinger.

Der er for mig ingen tvivl om, at man ikke kommer udenom en almindelig revision af tjenestemandsløven i en nær fremtid. De nuværende økonomiske forhold, som man først var tilbøjelig til at betragte som en undtagelsestilstand, nærmer sig desværre mere og mere til at blive en art normaltilstand. Den nuværende lønningsslov løser ikke de derved opståede problemer, lige så lidt som det foreliggende lovforslag løser

spørgsmålet om den lønmæssige nivellering, da der jo alligevel for de lavest lønede, altså et meget stort antal tjenestemænd, skal være undtagelser. Jeg henstiller, at lønningssudvalget nøje overvejer dette forhold, inden der tages endelig stilling dertil.

I sin fremsættelsestale nævnte den højtærede finansminister, at han overvejede at nedsætte et udvalg bestående af sagkyndige og interesserede til at undersøge andre af tjenestemandene rejste problemer vedrørende tjenestemandsløven. Jeg takker den højtærede minister for denne udtalelse, som jeg vil give min mest uforbeholdne tilslutning.

Under lønforhandlingerne her i salen i fjor henstillede jeg til den daværende højtærede finansminister, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at nedsætte et folketingsudvalg, der kunne forhandle med ministeren om de problemer, som den nuværende højtærede finansminister hentydede til i sin fremsættelsestale, altså ugifte og samgifte tjenestemænds lønforhold, kravet fra pensionisterne om fuldt midlertidigt løntillæg o. s. v. Det er jo nemlig højt utilfredsstillende, at rigsdagen i almindelighed, når der er tale om midlertidige lønningsslove, stilles overfor fuldbyrdede kendsgerninger. Det er ligeledes utilfredsstillende, at rigsdagen, der dog skal tage ansvaret for disse love, når en finansminister har sluttet et lønforlig med tjenestemandsoverorganisationerne, skal forhandle med en art politisk søjlehelgen, der fra en olympisk ophøjethed erklærer, at dette forlig kan der ikke rokkes ved fra rigsdagens side.

Den daværende finansminister, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, afviste dengang tanken om et sådant folketingsudvalg, men lovede at drøfte de før nævnte spørgsmål med lønningssudvalget; denne drøftelse skulle finde sted i løbet af efteråret og vinteren, inden eventuelle forhandlinger med tjenestemandsoverorganisationerne optoges. Regeringsskiftet bevirkede imidlertid, at der ikke blev noget af disse drøftelser. Den nuværende højtærede finansminister skal ikke have utak for, at såvel afgørelse som ansvar denne gang henlægges til rigsdagen. Jeg håber nu, at den højtærede minister ikke blot overvejer at nedsætte det omtalte udvalg, men at han også gør alvor af tanken. Ministeren nævner som eventuelle medlemmer